

PRAKSISOVERSIGT · ADVOKATER

Praksisoversigt over advokaters klientkonto og hvidvaskpligter

Klientkontovedtægten, hvidvasklovens anvendelse på advokater og sanktioneringen fra bøde til frakendelse

Version 2 · Opdateret 16. jul. 2026 · 22 afgørelser · 2009-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Advokaters håndtering af betroede midler hviler på en dobbelt regulering: en privatretligt udformet, men justitsministergodkendt klientkontovedtægt med hjemmel i retsplejelovens § 127, og hvidvasklovens forebyggende pligter, der kun rammer advokaten i det omfang bistanden falder ind under lovens § 1, stk. 1, nr. 13. Praksis viser et gennemgående mønster: klientkontoreglerne behandles ikke som ordensforskrifter, men som selve forudsætningen for retten til overhovedet at opbevare klientmidler, og tilsidesættelse sanktioneres efter retsplejelovens § 147 c med bøder, der eskalerer via gentagelsesvirkning og i grove tilfælde ender i frakendelse. På hvidvasksporet er tyngdepunktet Advokatnævnets tilsynsafledte disciplinærsager om for sene eller udokumenterede kundekendskabsprocedurer, mens den centrale retssikkerhedsundtagelse i § 27 fritager advokaten fra underretning – men aldrig fra selve kundekendskabet.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Klientkontovedtægten er ikke en ordensforskrift, men en forudsætning for advokatens ret til at opbevare betroede klientmidler – Vestre Landsret idømte 20.000 kr. i bøde alene for manglende dagligt klientbogholderi og manglende daglig og månedlig afstemning (BS-1382/2017-VLR).
- 02** Kravet om dagligt klientbogholderi og daglig overensstemmelse mellem bogholderi og indestående gælder også på dage uden bevægelser – dokumentationspligten er selvstændig, jf. vedtægtens § 4, stk. 2.
- 03** Hævegrundene i vedtægtens § 9, stk. 1, er udtømmende, og indtjent salær må ikke hæves uden samtidig bogføring og fakturering til klienten, jf. § 9, stk. 4.
- 04** Advokatens pligt til at følge klientens instruks om udbetaling fra klientkontoen viger, når advokaten ved, at dispositionen har til formål at bringe midlerne i kreditorly – vedtægtens hævegrund er ikke en ansvarsfrihedsgrund (BS-18297/2025-HJR, 16,65 mio. kr. i erstatning).
- 05** Modregning i klientens tilgodehavende kræver klar og utvetydig accept eller en formel modregningserklæring; en underskrift på et gældssaneringsforslag udgør ikke stiltiende accept (BS-941/2009-VLR).

- 06** Advokater er kun omfattet af hvidvaskloven i det omfang bistanden falder under § 1, stk. 1, nr. 13 – der gælder ingen generel pligt til at indhente identitetsoplysninger om klienter.
-
- 07** For advokater indtræder pligten til kundekendskabsprocedure ved etablering af forretningsforbindelsen, dvs. i umiddelbar forlængelse af aftalen om at påtage sig opdraget – ejendomshandel med rådgivningsbistand er ikke en enkeltstående transaktion (Advokatnævnets kendelse 2023-1915).
-
- 08** Kravet om rettidig kundekendskabsprocedure er ufravigeligt og gælder uanset advokatens personlige eller erhvervsmæssige kendskab til klienten.
-
- 09** Manglende dokumentation for gennemført kundekendskab sanktioneres selvstændigt – det er ikke tilstrækkeligt at hævde, at CVR-opslag faktisk blev foretaget automatisk (Advokatnævnets kendelse 2024-2207).
-
- 10** Retssikkerhedsundtagelsen i hvidvasklovens § 27 fritager advokaten fra underretningspligten ved fastlæggelse af klientens retsstilling og under retssag – også ved Landsskatteretten og voldgift – men bortfalder, hvis advokaten ved eller burde vide, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask, jf. § 27, stk. 4.
-
- 11** Undtagelsen fra afbrydelses- og afviklingspligten i § 14, stk. 6, fritager ikke advokaten fra at gennemføre kundekendskabsprocedurer – advokaten skal forsøge på anden vis og udtømme alle muligheder (Finanstilsynets hvidvaskvejledning).
-
- 12** Advokater kan underrette gennem sekretariatet for Advokatsamfundet i stedet for direkte til Hvidvasksekretariatet, og transaktionen skal da sættes i bero, indtil sekretariatet har videregivet underretningen eller meddelt, at den ikke videregives, jf. § 26, stk. 2 og 3.
-
- 13** Hvidvasklovens § 38 b gennembryder advokatens tavshedspligt: identitetsoplysninger på reelle ejere af midler på samle klientbankkontoen skal stilles til rådighed for pengeinstituttet uden ugrundet ophold – som udgangspunkt samme dag som indbetalingen.
-
- 14** Efter § 38 b er det advokatens klient – ikke en indbetalende tredjemand som en modpart eller inkassodebitor – der anses som reel ejer af midlerne på samle klientbankkontoen.
-
- 15** Advokatnævnets bødepraksis eskalerer via gentagelsesvirkning, og det er forseelsestidspunktet for den nye overtrædelse, der afgør, om en tidligere kendelse har gentagelsesvirkning (Advokatnævnets kendelse 2025-1845).
-
- 16** Kumulerede brud på klientkontobogføring, hvidvaskprocedurer og efteruddannelse kan udløse frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed efter retsplejelovens § 147 c, stk. 8 (Advokatnævnets kendelse 2025-1685).
-
- 17** Strafbart misbrug af betroede klientmidler er et fundamentalt tillidsbrud, der efter praksis udløser ubetinget fængsel og kan medføre tidsubegrænset frakendelse af beskikkelsen (SS 18442/2012).
-

- 18 En advokat, der tiltales for grov økonomisk kriminalitet begået i advokatvirksomheden, indtager en over for offentligheden særligt betroet stilling – hensynet til advokatvirksomhedens overlevelse begrundet ikke navneforbud (Sag 230/2014).

Hjemlen: retsplejelovens § 127 og den justitsministergodkendte klientkontovedtægt

§ 1

Reguleringen af advokaters betroede midler har en usædvanlig retskildemæssig konstruktion. [Retsplejeloven § 127](#) indeholder ikke selv materielle pligter, men en delegationshjemmel:

Advokatsamfundet udarbejder regler om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler, sikkerhed mod økonomisk ansvar, som kan pådrages under udøvelse af advokatvirksomhed, og meddelelse af alle fornødne regnskabsmæssige og økonomiske oplysninger til Advokatsamfundet samt regler om iværksættelse af de fornødne kontrolforanstaltninger. Reglerne skal godkendes af justitsministeren.

De materielle regler findes derfor i **Vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler**, optaget som Bilag 1 til [bekendtgørelse om godkendelse af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler](#) (B20250120905, senest af 14. oktober 2025). Konstruktionen er selvregulering under statslig godkendelse – Advokatsamfundet skriver reglerne, justitsministeren stadfæster dem, og de får derved karakter af bindende forskrift.

Anvendelsesområdet er bredt, jf. vedtægtens § 1, stk. 1: alle advokater, alle advokatselskaber og fællesskaber af advokater, jf. [retsplejeloven § 124, stk. 1](#), andre medejere af advokatselskaber efter [§ 124 c, stk. 1, nr. 2](#), samt EU-advokater, der varigt udøver advokatvirksomhed her i landet under hjemlandets titel. Virksomhed udøvet af en ansat advokat i en forening eller virksomhed, der ikke driver advokatvirksomhed, er efter § 1, stk. 2, kun omfattet af vedtægtens §§ 14-19 om tilsyn.

Udstrækningen til selskabsformerne er sikret ved [retsplejeloven § 127 a](#), hvorefter §§ 125-127 også gælder for fællesskaber af advokater og advokatselskaber, og hvorefter bl.a. § 127 tillige gælder for de ansatte i et advokatselskab, som ejer aktier eller anpartar i selskabet. Bestemmelsen lukker det hul, der ellers ville opstå, når advokatvirksomhed drives i selskabsform frem for personligt.

Vedtægtens rækkevidde går videre end advokatvirksomhed i snæver forstand. Efter [bekendtgørelse om tilsyn med konkursboer § 2](#) er advokater, der virker som kuratorer, i deres behandling af boers midler underlagt bogføringsloven og klientkontovedtægten med de tilføjelser, der følger af bekendtgørelsen. Tilsvarende gælder efter [bekendtgørelse om værgemål § 18](#) for advokater, der virker som faste eller professionelle værger.

Sanktionsbroen tilbage til det offentlige system findes i vedtægtens § 19:

Tilsidesættelse af vedtægtens regler anses som en tilsidesættelse af advokatpligterne, for hvilket Advokatrådet kan indklage den pågældende for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 124 d, stk. 2, og § 143, stk. 2.

Hermed kobles den privat udformede vedtægt til disciplinærsystemet i [retsplejeloven § 147 c](#) – og dermed til bøder på op til 300.000 kr., ved særlig grov karakter 600.000 kr., samt til betinget og ubetinget frakendelse. [§ 124 d, stk. 2](#) sikrer, at også ikke-advokat-medejere af advokatselskaber kan indbringes for nævnet.

Advokatsamfundet og Advokatrådet er i denne sammenhæng ikke en del af den offentlige forvaltning. Som Rigsadvokaten formulerer det i [Rigsadvokatmeddelelsen om videregivelse af oplysninger i sager mod advokater mv. til Advokatrådet](#):

Advokatsamfundet og Advokatrådet er – i modsætning til Advokatnævnet – ikke en del af den offentlige forvaltning. Selv om offentlighedsloven, forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder proportionalitets- og saglighedsprincipper, således ikke gælder for Advokatsamfundet og Advokatrådet, har Advokatrådets medlemmer og Advokatsamfundets ansatte mv. tavshedspligt med hensyn til oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. retsplejelovens § 143 b.

Denne sondring har konkret betydning. Advokatnævnet frifandt i **2015-4740** en advokat ansat i Advokatsamfundets sekretariat for en klage over tilsidesættelse af god advokatskik, idet adfærd udøvet som led i tilsynsvirksomheden måtte bedømmes efter [retsplejeloven § 126, stk. 4](#) og ikke efter den almindelige norm i stk. 1.

Om Advokatrådets tilsynsorganisation som sådan henvises til [advokatsamfundet-organisation-og-tilsyn](#), og om Advokatnævnets sanktions- og prøvelsessystem til [advokatnaevnet-disciplinaer-og-salaerklager](#).

LOV

Bekendtgørelse om godkendelse af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler § bilag-1

[Retsplejeloven § 124d, stk. 2](#)

[Retsplejeloven § 126, stk. 4](#)

[Retsplejeloven § 127](#)

[Retsplejeloven § 127a](#)

[Retsplejeloven § 143, stk. 2](#)

[Retsplejeloven § 147c, stk. 1](#)

PRAKSIS **Advokatnævnet** · Advokat ansat i Advokatsamfundets sekretariat frifundet for klage over tilsidesættelse af god advokatskik – adfærd som led i tilsynsvirksomhed bedømt efter retsplejelovens § 126, stk. 4

27.04.2016

§ 2 Klienttilsvaret og adskillelespligten – vedtægtens §§ 2-5

Vedtægtens kernebegreb er **klienttilsvaret**. Efter § 2, stk. 1, er det "det samlede beløb, som er betroet en advokat, et fællesskab af advokater eller et advokatselskab som led i advokatvirksomhed". Definitionen er funktionel: det afgørende er, at midlerne er modtaget *som led i advokatvirksomhed*, ikke hvad de kaldes.

De grundlæggende pligter i § 2 er:

- **Adskillelse (stk. 2):** Klienttilsvaret skal indestå på en særlig konto i pengeinstitut (klientbankkonto), der skal betegnes som klientkonto.
- **Straks-indsættelse (stk. 4):** Penge, der indgår i klienttilsvaret, skal indsættes på en klientbankkonto "uden unødigt ophold".
- **Forbud mod sammenblanding den anden vej (stk. 5):** Beløb, der *ikke* er modtaget som led i advokatvirksomhed, indgår ikke i klienttilsvaret og **kan ikke** indsættes på en klientbankkonto. Klientkontoen må altså ikke bruges som opbevaringssted for advokatens egne eller udenforstående midler.
- **Skattetransparente selskaber (stk. 6):** Penge, som advokaten modtager fra et interessentskab eller andet skattetransparent selskab, hvori advokaten selv er medejer, indgår i klienttilsvaret.

Bogførings- og afstemningspligterne i §§ 3-5 er de bestemmelser, der oftest udløser disciplinærsager. Efter § 3, stk. 1, skal klientbogholderiet være indrettet, så det viser **de enkelte mellemværender og det samlede**

klienttilsvar i danske kroner, og efter stk. 2 skal det føres i danske kroner **hver dag**, hvor advokatvirksomheden er åben, og på dage hvor der i øvrigt foretages økonomiske transaktioner. Stk. 3 definerer åbningsdagen bredt: virksomheden betragtes som åben på alle dage, hvor der er personale til stede, og hvor virksomheden "ud ad til i øvrigt fremstår tilgængelig".

§ 4 kræver daglig afstemning:

Hver dag, hvor advokatvirksomheden er åben og på dage, hvor der i øvrigt foretages økonomiske transaktioner fra advokatvirksomheden, skal det sikres, at der er overensstemmelse mellem klienttilsvaret ifølge bogholderiet og det samlede indestående på klientbankkontiene.

Afgørende – og ofte overset – er stk. 2: dette "skal kunne dokumenteres, **også når der ikke har været bevægelser** i forhold til klienttilsvaret eller på klientbankkontiene". Dokumentationspligten er altså selvstændig og bortfalder ikke i stille perioder. Advokatrådet kan efter § 4, stk. 3, dispensere fra den daglige afstemning og fra § 3, stk. 2, hvis det under hensyn til tilsvarets størrelse, antallet af posteringer og omstændighederne i øvrigt findes ubetænkeligt; ansøgning sker på særlig formular attesteret af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Oveni kommer den månedlige afstemning i § 5:

Mindst en gang hver måned skal advokaten, fællesskabet af advokater eller advokatselskabet sikre, at summen af de enkelte mellemværender stemmer med det samlede klienttilsvar. Dokumentation for afstemningen skal opbevares i mindst to år.

Der er dermed tre lag: daglig bogføring (§ 3), daglig kontrol af totalen mod bankindestående (§ 4) og månedlig kontrol af, at summen af de enkelte klientkonti stemmer med totalen (§ 5) – med toårig dokumentationspligt. Netop kombinationen af manglende dagligt bogholderi og manglende daglig og månedlig afstemning var grundlaget for bøden i **BS-1382/2017-VLR**, jf. nedenfor.

For betroede værdipapirer gælder en parallel ordning i § 13 a: enhver advokat, der forvalter eller er legitimeret til at råde over tredjemand tilhørende værdipapirer, skal foretage **nøjagtig registrering** af disse – registreringspligten omfatter værdipapirer af enhver art, herunder obligationer, aktier, pantebreve og gældsbreve. Papirerne skal opbevares, så det let kan konstateres, hvem de tilhører, og efter § 13 b skal klienten årligt modtage en revisorattesteret fortegnelse, som revisor sender direkte til klienten, med genpart opbevaret hos advokaten i 5 år.

LOV

Bekendtgørelse om godkendelse af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler § bilag-1

PRAKSIS **Landsretten** · Advokat idømt 20.000 kr. bøde for overtrædelse af klientkontoregler

31.08.2018

§ 3 Samleklientbankkonto, separat konto og pengeinstituttets modregningsfraskrivelse – §§ 6-8

Vedtægtens §§ 7-8 fastlægger kontostrukturen og den sikkerhedsmæssige ramme omkring den.

Efter § 7, stk. 1, oprettes en klientbankkonto **i advokatens eget navn** og er undergivet advokatens rådighed. Dette er den strukturelle grundspænding i hele reguleringen: kontoen står i advokatens navn og disponeres af

advokaten, men midlerne tilhører klienten. Alt andet i vedtægten – bogholderi, afstemning, hævegrunde, tilsyn – er kompensation for netop dette forhold.

Kontotyperne er to:

Kontotype	Definition	Antalsbegrænsning	Særlige krav
Samleklientbankkonto (§ 7, stk. 2-3)	Klientbankkonto hvor flere klienters penge indestår	Kun én pr. valuta , medmindre advokaten til enhver tid kan dokumentere, i hvilket pengeinstitut den enkelte klients midler indestår	–
Separat klientbankkonto (§ 7, stk. 4)	Konto hvor der kun indestår penge vedrørende én enkelt klient	Én eller flere	Skal have vedtegning om klientens navn

Valutareglen i § 6 supplerer: hver klientbankkonto må kun have indestående i én valuta (stk. 1), omveksling kan kun ske efter forudgående aftale med klienten eller anden berettiget (stk. 2), kurstab bæres af klienten og kursgevinst tilskrives klienten (stk. 3-4), og advokaten har oplysningspligt om disse regler over for berørte parter (stk. 5).

§ 8 er den bestemmelse, der reelt beskytter klientmidlerne mod advokatens egne kreditorer i pengeinstituttet. Klientbankkonti må **kun** oprettes i pengeinstitutter, som **skriftligt** har forpligtet sig over for advokaten til at overholde to betingelser:

1. *Pengeinstituttet skal ikke ved modregning eller på anden måde kunne disponere over noget på en klientbankkonto indestående beløb.*

Denne modregningsfraskrivelse er ikke en formalitet. Uden den ville banken kunne modregne advokatens egen gæld i klienternes midler – hele adskillelsens formål ville bortfalde.

2. *På en klientbankkonto må bortset fra interne overførsler mellem advokatens klientbankkonti kun hæves: a) med betalingskort (debetkort), b) ved pengeoverførsel, herunder fremtidige overførsler foretaget i henhold til advokatens instruks, jf. § 10, hvor det af betalingsafsenderens konto fremgår, hvem der har beordret overførslen, og til hvilken konto beløbet er overført, c) negative renter, jf. § 12, d) gebyrer, jf. § 13, eller e) ved en af Advokatrådet i øvrigt godkendt betalingsmetode.*

Hævemetodekravet i nr. 2, litra b, indeholder et sporbarhedskrav: det skal af betalingsafsenderens konto fremgå, **hvem der har beordret overførslen**, og **til hvilken konto** beløbet er overført. Kontant hævning er dermed udelukket som metode.

§ 10 tillader stående instruks til pengeinstituttet om fremtidige overførsler, men kun "hvis der ifølge klientbogholderiet utvivlsomt vil være dækning for overførslerne på det tidspunkt, hvor de skal gennemføres og bogføres". Renter tilfalder efter § 11 klienten, medmindre særlig aftale foreligger, mens negative renter kan afkræves klienten. Hævning af negative renter (§ 12) og gebyrer (§ 13) forudsætter, at advokaten enten har orienteret klienten ved opdragets etablering eller uden unødigt ophold reetablerer beløbet på klientbankkontoen.

LOV

Bekendtgørelse om godkendelse af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler § bilag-1

De udtømmende hævegrunde og forbuddet mod at hæve uindtjent salær – vedtægtens § 9

Vedtægtens § 9 er den bestemmelse, der afgør, hvornår advokaten overhovedet må røre pengene. Opregningen i stk. 1 er **udtømmende**:

Stk. 1. På en klientbankkonto må advokaten, fællesskabet af advokater og advokatselskabet kun hæve følgende:

- 1. Beløb, som udbetales til en klient eller som led i behandling af klientens sag.*
- 2. Beløb, som advokaten, fællesskabet af advokater eller advokatselskabet har til gode hos en klient i henhold til bogført mellemværende, der berettiger til modregning.*
- 3. Beløb, som efter opgørelse og afstemning overstiger advokatens, fællesskabet af advokaters eller advokatselskabets samlede tilsvær.*

Hertil kommer tre begrænsninger. Efter stk. 2 må beløb hævet efter nr. 1 eller 2 **ikke overstige tilsværet over for den pågældende klient** – man må ikke tage af andre klienters midler for at dække ét mellemværende. Efter stk. 3 skal beløb hævet efter nr. 2 eller 3 indsættes på advokatens **driftskonto**, ikke anvendes direkte fra klientkontoen. Og efter stk. 4:

Salærer må, selv om de er indtjent, ikke hæves på klientbankkontoen, uden at salæret samtidig bogføres, og faktura tilstilles klienten.

Denne bestemmelse rummer to normer. Modsætningsvis følger, at **uindtjent** salær slet ikke må hæves – og selv indtjent salær kræver samtidig bogføring og fakturering. Klienten skal med andre ord kunne se, hvad der er sket, på det tidspunkt det sker.

Modregningshjemlen i § 9, stk. 1, nr. 2, forudsætter et "bogført mellemværende, der berettiger til modregning" – og de almindelige modregningsbetingelser gælder fuldt ud. Vestre Landsret stadfæstede i **BS-941/2009-VLR** Advokatnævnets afgørelse om, at en advokat groft havde tilsidesat god advokatskik ved at modregne sit salærkrav i klientens midler uden fornøden accept:

Modregning er ikke nævnt i det gældssaneringsforslag, som Vidne 1 underskrev den 15. september 2005. Advokat Appellant har ikke godtgjort, at Vidne 1 ved sin underskrift på gældssaneringsforslaget accepterede modregning.

Landsretten fastslog, at selv om der forelå brevveksling og en underskrift på et økonomisk redegørelsesdokument, kræver modregning **klar og utvetydig accept eller en formel modregningserklæring**. Advokatens subjektive opfattelse af, at han ville have standset dispositionen ved protest, var uden betydning.

Den alvorligste begrænsning af hævegrundene er imidlertid udviklet af Højesteret i **BS-18297/2025-HJR**. En advokat havde modtaget 16.650.200 kr. på sin klientbankkonto fra et selskab, der skulle dokumentere likviditet over for skifteretten dagen efter, hvor en konkursbegæring var optaget til afgørelse. Dagen efter retsmødet overførte advokaten efter klientens instruks beløbet tilbage til klienten, der straks genudlånede det, hvorefter midlerne var væk, da fogedretten forsøgte at arrestere indeståendet. Advokaten påberåbte sig netop klientkontovedtægtens hævegrund – udbetaling til klienten selv er en sædvanlig disposition, og han var forpligtet til at følge instruks. Højesteret ændrede landsrettens dom og fandt advokaten erstatningsansvarlig:

Det fastslås, at advokatens pligt til at følge instruks viger, hvis der er viden om svigagtig unddragelse af kreditorer.

Retten lagde vægt på, at advokaten vidste, at midlerne kun blev indsat på klientkontoen for proforma at dokumentere likviditet, og at de straks ville blive ført tilbage i kreditorly via genudlån. Advokaten blev dømt til at betale 16.650.200 kr. i erstatning samt sagsomkostninger for tre instanser på 2.056.000 kr.

Retsstillingen er dermed klar: vedtægtens § 9, stk. 1, nr. 1, er en *tilladelse* til at hæve, ikke en *pligt* – og slet ikke en ansvarsfrihedsgrund. Når advokaten ved, at en formelt lovlig udbetaling er led i kreditorsvig, er udbetalingen ansvarspådragende, uanset at den formelt ligger inden for hævegrundene.

LOV

Bekendtgørelse om godkendelse af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler § bilag-1

Konkursloven § 26

Retsplejelovent § 126, stk. 1

PRAKSIS **Højesteret** · Advokat erstatningsansvarlig for medvirken til kreditorsvig ved overførsel fra klientkonto 04.02.2026
Landsretten · Landsrettens dom i sag om påstået brud på god advokatskik 15.12.2009

Klientkontoen over for tredjemand: udlæg, kreditorly og erstatningsansvar

Klientkontoens konstruktion – advokatens navn, klientens penge – rejser tilbagevendende spørgsmål i mødet med tredjemand.

Udlæg i klientkontoen. Højesteret tog i **Sag 65/2020** stilling til udlæg i indestående på en advokats klientkonto til dækning af skattegæld. Sagen er afgjort efter fagedreglerne i [retsplejelovent § 507, stk. 1](#), [§ 511, stk. 3](#) og [§ 516](#). Afgørelsen illustrerer det centrale princip, at det afgørende for udlægsadgangen er den **materielle** ejendomsret til midlerne – ikke hvis navn kontoen står i. Klientkontoen er hverken et fribytterområde for skyldnerens kreditorer eller et fristed for skyldneren.

Kreditorly. Den modsatte situation – hvor klientkontoen bruges til at *unddrage* midler fra kreditorer – er behandlet ovenfor i **BS-18297/2025-HJR**. Sagen er samtidig en påmindelse om, at klientkontoens signalværdi over for skifteretten ("pengene står hos en advokat") er en del af det, der gør misbruget muligt og derfor skærper advokatens agtpågivenhed.

Erstatningsansvar for udbetalinger. Ikke enhver udbetaling fra klientkontoen, der efterfølgende viser sig uheldig, er ansvarspådragende. Retten i Lyngby frifandt i **BS-26819/2021-LYN** en advokat for erstatningsansvar i forbindelse med udbetaling af klientmidler; sagen blev afgjort under inddragelse af [konkursloven § 26](#) om omstødelse og [§ 157, stk. 1](#) samt [retsplejelovent § 628, stk. 1](#). Sammenholdt med Højesterets afgørelse tegner der sig en linje, hvor **advokatens viden** er det afgørende kriterium: uden viden eller burde-viden om, at dispositionen tjener et svigagtigt formål, er en instruksmæssig udbetaling til klienten en sædvanlig og ansvarsfri disposition.

Advokatens almindelige erstatningsansvar for tab ved fejlbehæftet håndtering af klientmidler behandles i øvrigt under [advokatansvar](#).

LOV

Konkursloven § 26

Retsplejelovent § 507, stk. 1

Retsplejelovent § 511, stk. 3

PRAKSIS **Højesteret** · Advokat erstatningsansvarlig for medvirken til kreditorsvig ved overførsel fra klientkonto 04.02.2026

Højesteret · Udlæg i indestående på advokats klientkonto til dækning af skattegæld

15.03.2021

Byretten · Frifindelse i sag om erstatningsansvar for advokat ved udbetaling af klientmidler

30.01.2023

§ 6 Tilsynssporet: klientkontoerklæring, revisorundersøgelse og øjeblikkelig administration – §§ 14-19

Vedtægtens §§ 14-19 udgør et gradueret kontrolsystem, der bevæger sig fra rutinemæssig egenrapportering til indgribende administration af advokatens dispositionsret.

1. Den årlige klientkontoerklæring (§ 14). Alle advokater med beskikkelse samt fællesskaber og advokatselskaber, der eksisterede den 31. december det forløbne år, skal indsende en klientkontoerklæring pr. denne dato til Advokatrådet inden for en frist, rådet fastsætter med passende varsel. Erklæringen angår størrelsen af det samlede klienttilsvar pr. 31. december og skal afgives **elektronisk** (stk. 3). Der er to formularer: **Formular I** for advokater med enkeltmandsvirksomhed og for fællesskaber/selskaber, der i det forløbne år har haft tilsvaret af betroede midler – denne skal forsynes med oplysninger og **attest fra en statsautoriseret eller registreret revisor** (stk. 5); og **Formular II** for advokater og selskaber, der *ikke* har haft tilsvaret, herunder ansatte advokater – denne kræver ikke revisorattest, men skal underskrives.

2. Ophørserklæring (§ 15). En advokat, der har mistet retten til at udøve advokatvirksomhed eller har deponeret sin beskikkelse, **må ikke have klienttilsvaret** (stk. 1) og skal inden en måned afgive en sluterklæring pr. ophørsdatoen (stk. 2). Samme gælder ved opløsning, omdannelse eller formålsændring af et advokatselskab (stk. 3).

3. Skærpet indberetning (§ 16). Advokatrådet kan **til enhver tid og uden angivelse af grund** pålægge en advokat inden for en fastsat frist at indsende en erklæring som nævnt i § 14, stk. 4 (stk. 1). Har klientbogholderiet været mangelfuldt, eller er reglerne i øvrigt overtrådt, kan rådet pålægge kvartalsvis eller anden hyppigere erklæringspligt og bestemmer selv, hvor længe foranstaltningen skal gælde (stk. 2).

4. Revisorundersøgelse (§ 17). I de i § 16, stk. 2, nævnte tilfælde, ved klage over advokatens virksomhed, eller hvor rådet i øvrigt finder særlig anledning dertil, kan rådet beslutte at undersøge, om reglerne om behandling af betroede midler overholdes, og kan udpege en revisor hertil. Oplysningspligten er vidtgående – den omfatter efter § 17, stk. 2, oplysninger om forretningsførelse og økonomiske forhold af betydning for undersøgelsen, **herunder advokatens eller medjeherens personlige økonomi**, og adgang til alt materiale, som revisor eller rådet skønner har betydning. Omkostningsfordelingen i stk. 3 er indrettet som et incitament: viser det sig, at forholdene er og har været i orden, afholdes udgifterne af Advokatsamfundet; i modsat fald af advokaten selv, dog med mulighed for at rådet helt eller delvis lader Advokatsamfundet bære dem, når omstændighederne taler derfor.

5. Øjeblikkelig administration ved kontrolførende advokat (§ 18). Det skarpeste værktøj:

Såfremt det med føje må antages, at en af de i § 1 nævnte personer, fællesskaber af advokater eller advokatselskaber groft har tilsidesat denne vedtægts bestemmelser, kan Advokatrådet bestemme, at den pågældende ikke uden samtykke af en kontrolførende advokat, der udpeges af rådet, må hæve på klientbankkonti.

Tærsklen er dobbelt: der skal *med føje* kunne antages en *grov* tilsidesættelse. Foranstaltningen er ikke en sanktion, men en sikring – advokaten beholder beskikkelsen, men mister den frie dispositionsret. Godkendelse af hævninger forudsætter efter stk. 3, at den kontrolførende advokat har modtaget dokumentation i form af (1)

udskrift af ajourført sags-/klientkontokort, klientbankkontoudskrifter samt opgørelse af det samlede tilsvær, og (2) grundlaget for den konkrete overførsel, **herunder at modtagerkontoen tilhører den, der er berettiget til beløbet.**

Rigsadvokatmeddelelsen kobler dette tilsyn direkte til straffesagssporet. Efter [meddelelsens pkt. 1.1](#) er formålet med reglerne i [retsplejeloven § 143 a](#) bl.a. at gøre det lettere for Advokatrådet på et tidligere stadie at risikoklassificere advokater:

Med oplysninger om strafbare eller disciplinære forhold kan Advokatrådet vurdere bl.a., om advokatens klientkonto skal sættes under øjeblikkelig administration i medfør af klientkontovedtægtens § 18, om der skal afvikles et spontant tilsyn hos advokaten, om der skal iværksættes en revisorundersøgelse eller øvrige tilsynsmæssige tiltag.

Anklagemyndigheden har efter [§ 143 a, stk. 3, nr. 3](#) pligt til **af egen drift** at videregive oplysninger til Advokatrådet, når der rejses tiltale og afsiges dom i en straffesag mod en advokat med påstand om hel eller delvis frakendelse efter [retsplejeloven § 138](#), eller i en straffesag med tilknytning til udøvelsen af advokathvervet. [Meddelelsens pkt. 4.4](#) nævner udtrykkeligt sagstyperne:

Som eksempler på sager, som er omfattet af pligten til at videregive oplysninger til Advokatrådet, er sager om underslæb på klientkontoen, bedrageri mod klienter, stillingsmisbrug, uretmæssig kontakt med varetægtsfængslede og lignende.

Den udvidede – men frivillige – videregivelsesadgang i [§ 143 a, stk. 2](#) er efter [meddelelsens pkt. 4.3.1](#) særligt relevant "i sager om alvorlig økonomisk kriminalitet, f.eks. i sager om hvidvask, underslæb og mandatsvig". Rigsadvokaten fremhæver samtidig, at politiet kan lægge vægt på, om videregivelsen indebærer konkret risiko for at kompromittere en aktuel efterforskning.

LOV

Bekendtgørelse om godkendelse af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler § bilag-1

[Retsplejeloven § 138](#)

[Retsplejeloven § 143a, stk. 2, 3](#)

Ledeafgørelsen om klientkontoreglernes karakter –

§ 7 BS-1382/2017-VLR

Den centrale domstolsafgørelse om klientkontovedtægtens sanktionering er Vestre Landsrets dom af 31. august 2018 i **BS-1382/2017-VLR**, hvor en advokat blev idømt en bøde på **20.000 kr. for overtrædelse af klientkontoreglerne.**

Sagens karakteristika fremgår af retsgrundlaget: dommen bygger på [retsplejeloven § 147 c, stk. 1](#), jf. [§ 126, stk. 1](#), jf. [§ 143, stk. 2](#) – og inddrager [straffeloven § 89](#) om tillægsstraf. Konstruktionen er den, som vedtægtens § 19 forudsætter: tilsidesættelse af vedtægten *er* tilsidesættelse af advokatpligterne, som Advokatrådet indbringer for Advokatnævnet efter § 143, stk. 2, og som sanktioneres efter § 147 c.

Afgørelsen er principiel af tre grunde:

1. Klientkontoreglerne er ikke ordensforskrifter. Overtrædelsen bestod ikke i, at klienter havde lidt tab, at midler var forsvundet, eller at nogen havde klaget. Den bestod i manglende dagligt klientbogholderi og manglende daglig og månedlig afstemning – altså i rent interne kontrolsvigt. At dette alene udløser en

bøde på 20.000 kr., viser, at reglerne betragtes som **forudsætningen for retten til overhovedet at opbevare klientmidler**. Kontrollen er ikke et middel til at opdage tab; den er den ordning, der gør det forsvarligt at betro advokaten pengene i første række.

2. Bevisbyrdens placering følger dokumentationspligten. Fordi vedtægtens § 4, stk. 2, kræver, at overensstemmelsen kan dokumenteres – også på dage uden bevægelser – og § 5 kræver toårig opbevaring af afstemningsdokumentationen, er manglende dokumentation i sig selv den konstaterbare overtrædelse. Advokaten kan ikke frigøre sig ved at anføre, at afstemningen faktisk fandt sted.

3. Gentagelsesvirkning à la straffeloven § 89. Inddragelsen af [straffeloven § 89](#) viser, at disciplinærsanktionerne følger strafferetslignende principper om sammenstød og tillægsstraf. Dette er den mekanisme, der driver den eskalation, som ses i Advokatnævnets nyere praksis, jf. nedenfor.

Proceduren omkring domstolsprøvelsen understøtter afgørelsens vægt. Vestre Landsret fastslog allerede i **BS-2339/2009-VLR**, at en disciplinærsag om tilsidesættelse af god advokatskik skal henvises til almindelig proces efter [retsplejeloven § 402, stk. 1, nr. 2](#) – og at advokatens eget ønske om det modsatte er uden betydning:

Landsretten finder, at en disciplinærsag i forbindelse med tilsidesættelse af god advokatskik, hvor der er nedlagt påstand om bødestraf, og hvor afgørelsen i tilfælde af, at retten stadfæster afgørelsen, vil blive offentliggjort med oplysning om advokatens navn, ud fra en general betragtning vil have særlig betydning for den pågældende advokat.

Bødeniveauet i disciplinærsager mod advokater ligger i almindelighed lavt sammenlignet med rammen på 300.000 kr. i § 147 c, stk. 1. Højesteret stadfæstede i **BS-26376/2021-HJR** (udbytteskat-sagen) bøder på **10.000 kr. pr. advokat** for utilstrækkeligt konflikttjek ved en uvildig advokatundersøgelse af stor politisk og økonomisk betydning – med tillæg af, at advokatfirmaets salærkrav bortfaldt. På den baggrund er en bøde på 20.000 kr. for rene bogførings- og afstemningssvigt et markant signal om, at klientkontoreglerne håndhæves strengt.

LOV	Retsplejeloven § 126, stk. 1	Retsplejeloven § 143, stk. 2	Retsplejeloven § 147c, stk. 1
	Straffeloven § 89		
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om interessekonflikt og utilstrækkeligt konflikttjek ved uvildige advokatundersøgelser (Udbytteskat-sagen)		01.09.2022
	Landsretten · Advokat idømt 20.000 kr. bøde for overtrædelse af klientkontoregler		31.08.2018
	Landsretten · Prøvelse af Advokatnævnets kendelse vedrørende tilsidesættelse af god advokatskik		01.12.2009

§ 8 Hvornår er advokaten omfattet af hvidvaskloven? – § 1, stk. 1, nr. 13

Hvidvasksporet adskiller sig strukturelt fra klientkontosporet: hvor vedtægten gælder **al** advokatvirksomhed med betroede midler, gælder hvidvaskloven kun **udsniitsvis**. Efter [hvidvaskloven § 1, stk. 1, nr. 13](#) er "Advokater" oplistet blandt lovens forpligtede – men afgrænsningen af, hvornår advokaten er omfattet, ligger i den bistandstypologi, som lovens forarbejder og praksis knytter til bestemmelsen.

De omfattede aktiviteter er advokatens bistand ved rådgivning om eller udførelse af transaktioner for klienter i forbindelse med:

- køb og salg af fast ejendom eller virksomheder,
- forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver,

- åbning eller forvaltning af bankkonti eller værdipapirdepoter,
- tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder,
- oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder, fonde m.v.,

samt når advokaten **på en klients vegne og for dennes regning** foretager en finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom. Denne struktur går tilbage til den oprindelige hvidvasklov, hvor advokaterne var placeret i § 1, stk. 1, nr. 14, med litra a, nr. i-v, og litra b – jf. [lovforslag nr. L 41 \(2016-17\)](#), fremsat den 13. oktober 2016.

Afgrænsningens praktiske betydning er slået fast i forarbejderne til [hvidvaskloven § 38 b](#):

Efter gældende ret finder hvidvaskloven anvendelse for advokater, i det omfang advokater udfører de opregnede typer af bistand m.v., der fremgår af lovens § 1, stk. 1, nr. 13. Når en advokat yder bistand i en sag, der er omfattet af hvidvaskloven, er advokaten bl.a. forpligtet til at gennemføre såkaldte kundekendskabsprocedurer efter kapitel 3, hvilket bl.a. indebærer at indhente klientens identitetsoplysninger. Advokater har dog ikke en generel forpligtelse til at indhente identitetsoplysninger om deres klienter.

Dette er kernen: en forsvarsadvokat, en familieretsadvokat eller en ansættelsesretlig procesadvokat er som udgangspunkt **ikke** omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav – uanset at vedkommende er advokat, og uanset at der måtte gå penge over klientkontoen i sagen.

Afledte forpligtede findes i [§ 1, stk. 1, nr. 16](#): virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som bl.a. advokater – herunder revisorer uden godkendelse, skatterådgivere, eksterne bogholdere og enhver anden, der forpligter sig til at yde hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som sin vigtigste erhvervsmæssige virksomhed.

Hvidvaskloven gennemfører EU-rammen. Grundstenen er [4. hvidvaskdirektiv \(direktiv \(EU\) 2015/849\)](#), som ændret ved [5. hvidvaskdirektiv \(direktiv \(EU\) 2018/843\)](#). Rammen er under grundlæggende omlægning: EU vedtog den 31. maj 2024 hvidvaskpakken bestående af [AML-forordningen \(forordning \(EU\) 2024/1624\)](#), [AMLD6 \(direktiv \(EU\) 2024/1640\)](#) og [AMLA-forordningen \(forordning \(EU\) 2024/1620\)](#) om oprettelse af den europæiske hvidvaskmyndighed. Overgangen fra direktiv- til forordningsregulering vil på sigt flytte de materielle kundekendskabskrav ud af national ret og ind i direkte gældende EU-ret.

Den materielle strafferetlige hvidvaskforbrydelse efter [straffeloven § 290 a](#) hører ikke under denne oversigt, men under [hvidvask](#) og [hvidvask-via-krypto](#). Det statslige hvidvasktilsyn med banker, revisorer og rådgivere behandles under [hvidvasktilsyn](#).

LOV

[Hvidvaskloven § 1, stk. 1](#)[Hvidvaskloven § 38b](#)

§ 9 Kundekendskabsprocedurer: tidspunktet er det afgørende stridspunkt

Advokatnævnets hvidvaskpraksis udspringer næsten udelukkende af Advokatrådets **tilsynsbesøg**, hvor et antal sager omfattet af hvidvaskloven udtages til kontrol. Det gennemgående tvistepunkt er ikke *om* kundekendskab skal gennemføres, men **hvornår**.

Indholdet af pligten følger af [hvidvaskloven § 11, stk. 1](#): indhentelse af kundens identitetsoplysninger (nr. 1), kontrol af disse på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde (nr. 2), indhentelse og kontrol af den eller de reelle ejeres identitet samt klarlægning af juridiske personers ejer- og kontrolstruktur (nr. 3), vurdering af forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed (nr. 4) og løbende overvågning (nr. 5). Omfanget kan risikobaseres, jf. § 11, stk. 3, men advokaten skal efter § 11, stk. 4, kunne **godtgøre over for tilsynsmyndigheden**, at kendskabet er tilstrækkeligt i forhold til risikoen.

Tidspunktet reguleres af [§ 14, stk. 1](#): kontrollen skal ske, **inden** forretningsforbindelsen etableres eller transaktionen udføres. Kun hvis det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der er begrænset risiko, kan kontrollen efter stk. 2 ske under etableringen – og da hurtigst muligt efter første kontakt.

Den ledende afgørelse er Advokatnævnets kendelse af 29. januar 2024 i **2023-1915**. Et tilsynsbesøg havde afdækket, at kundekendskabsproceduren var gennemført for sent i fire ud af fem udtagne ejendomshandelssager – med forsinkelser fra 12 hverdage til ca. to måneder fra aftalen om bistand til indhentelsen af identifikationsoplysningerne. Advokaten gjorde gældende, at en enkeltstående forbrugerejendomshandel uden løbende forretningsforhold måtte henføres under **enkeltstående transaktioner** i [§ 10, stk. 1, nr. 2](#), således at det relevante tidspunkt først indtrådte forud for tinglysningsanmeldelsen. Nævnet afviste dette:

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [advokaten] har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke rettidigt at have gennemført kundekendskabsprocedure. Det af [advokaten] anførte kan ikke føre til en ændret vurdering.

Nævnet fastslog tre normer af generel rækkevidde:

1. **Etablering af forretningsforbindelse = oprettelse af klientforholdet.** Kundekendskabsproceduren skal gennemføres i umiddelbar forlængelse af, at advokat og klient har indgået aftale om, at advokaten påtager sig opdraget.
2. **Ejendomshandel med rådgivningsbistand er ikke en enkeltstående transaktion.** Sager om rådgivning ved køb og salg af fast ejendom af den udtagne type falder under [§ 10, stk. 1, nr. 1](#), ikke under undtagelsen i nr. 2.
3. **Kravet er ufravigeligt** og gælder uanset advokatens relation til klienten.

Advokatens anbringender om bagatelgrænse (Advokatrådets interne praksis lå ved tre sager), om tvivlsom retstilstand, om fraværet af reel hvidvaskrisiko og om nært personligt kendskab til to af klienterne blev alle afvist. Sanktionen blev en **bøde på 10.000 kr.**

Advokatnævnets kendelse af 12. december 2024 i **2024-2207** skærper billedet på dokumentationssiden. Her var fem sager udtaget, og manglerne var mere sammensatte: én sag med tre måneders forsinkelse, tre sager hvor CVR-opslag ikke kunne dokumenteres, og én sag uden udført PEP-kontrol. Advokaten anførte, at hans sagssystem **automatisk** trak oplysninger fra CVR-registret, at kontrollen faktisk var foretaget i samtlige sager, og at det derfor ikke gav mening at kritisere manglende dokumentation. Nævnet afviste:

Advokatnævnet fandt, at advokaten havde tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejeloven § 126, stk. 1, ved i de udtagne sager ikke dokumenterbart – til dels ikke rettidigt – at have gennemført tilstrækkelig kundekendskabsprocedure efter hvidvasklovens kapitel 3.

Nævnet bemærkede udtrykkeligt, "at forpligtelserne efter hvidvaskloven har været gældende siden lovens ikrafttræden i juni 2017" – en afvisning af, at reglernes relative nyhed kan tjene som undskyldning. Under

skærpende hensyn til to tidligere sanktioner (bøde på 10.000 kr. i 2020 og irettesættelse i 2021) blev bøden fastsat til **20.000 kr.**

Mønsteret bekræftes af Advokatnævnets kendelse af 7. november 2025 i **2024-3518**, hvor en advokat blev pålagt bøde for **manglende hvidvaskretningslinjer og forsinkede kundekendskabsprocedurer i ejendomshandler**. Sagen inddrager ud over §§ 10, 11 og 14 tillige [hvidvaskloven § 7, stk. 1](#) og [§ 8, stk. 1](#) om risikovurdering og skriftlige politikker samt [§ 64, stk. 1](#) om Advokatrådets tilsynskompetence – og viser, at nævnet ikke alene ser på de enkelte sager, men på advokatvirksomhedens **compliance-infrastruktur**.

Sammenfattende bødeniveau for hvidvaskeovertrædelser:

Afgørelse	Forhold	Skærpende	Sanktion
2023-1915 (29.01.2024)	4 ejendomshandelssager, kundekendskab 12 hverdage – 2 mdr. for sent	Ingen tidligere	Bøde 10.000 kr.
2024-2207 (12.12.2024)	5 sager, forsinket og udokumenteret kundekendskab, manglende PEP-kontrol	Bøde 2020 + irettesættelse 2021	Bøde 20.000 kr.
2024-3518 (07.11.2025)	Manglende hvidvaskretningslinjer + forsinket kundekendskab i ejendomshandler	–	Bøde
2025-1685 (04.03.2026)	Mangelfulde hvidvaskprocedurer + systematisk fejlagtig klientkontobogføring + manglende efteruddannelse	Kumulation	Frakendelse

LOV [Hvidvaskloven § 10, stk. 1](#) [Hvidvaskloven § 11, stk. 1, 3, 4](#) [Hvidvaskloven § 14, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 126, stk. 1](#) [Retsplejeloven § 147c, stk. 1](#)

PRAKSIS	Advokatnævnet · Advokat frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for mangelfulde hvidvaskprocedurer, systematisk fejlagtig klientkontobogføring og manglende efteruddannelse	04.03.2026
	Advokatnævnet · Advokat pålagt bøde for manglende hvidvaskretningslinjer og forsinkede kundekendskabsprocedurer i ejendomshandler	07.11.2025
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for manglende og forsinkede kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven	12.12.2024
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for for sen kundekendskabsprocedure efter hvidvaskloven i ejendomshandler	29.01.2024

§ 10 Retssikkerhedsundtagelsen: hvidvasklovens § 27 og § 14, stk. 5-6

Den mest principielle bestemmelse på hvidvasksporet er [hvidvaskloven § 27](#), der fritager advokaten fra underretningspligten i [§ 26](#):

Stk. 1. Advokater er undtaget fra pligten i § 26 til at foretage underretning på baggrund af oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient, i forbindelse med at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder endvidere sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret.

Undtagelserne gælder, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller sagen, eller i forbindelse med at den pågældende klients retsstilling fastslås.

Undtagelsens rækkevidde er bemærkelsesværdigt bred på tre punkter:

- **Fastlæggelse af retsstilling** – ikke kun procesførelse. Rådgivning om, hvorvidt et sagsanlæg skal indledes eller undgås, er dækket.
- **Landsskatteretten og voldgift** sidestilles udtrykkeligt med retssager, selv om de ikke er domstole.
- **Tidsmæssigt ubegrænset** – før, under eller efter sagen.

Undtagelsen smitter af på hjælperne. Efter § 27, stk. 3, er virksomheder og personer omfattet af [§ 1, stk. 1, nr. 13-16](#), når de bistår en advokat før, under og efter en retssag eller bistår med at fastslå en klients retsstilling, undtaget fra underretningspligten i **samme omfang som den advokat, de bistår**. Finanstilsynet formulerer det i [hvidvaskvejledningens afsnit om bistand til advokater](#) og henviser til artikel 35 i 4. hvidvaskdirektiv. Efter § 27, stk. 2, er revisorer omfattet af en snævrere undtagelse: alene når de repræsenterer en klient i Landsskatteretten.

Modifikationen i **stk. 4** er undtagelsens grænse:

Stk. 1-3 finder ikke anvendelse, hvis virksomheden eller personen ved eller burde vide, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Standarden er **ved eller burde vide** – altså ikke blot positiv viden, men også uagtsom uvidenhed. Advokaten kan ikke skærme sig bag retssikkerhedsundtagelsen ved bevidst at undlade at stille de nærliggende spørgsmål. Sammenholdt med Højesterets afgørelse i **BS-18297/2025-HJR** – hvor advokatens viden om formålet med klientkontodispositionen udløste erstatningsansvar trods formelt lovlig hævegrund – tegner der sig en fælles struktur: advokatens **viden om formålet** er det retlige omdrejningspunkt på begge spor.

Parallelt hertil står undtagelsen fra afbrydelses- og afviklingspligten. Efter [§ 14, stk. 5](#) skal en etableret forretningsforbindelse afbrydes eller afvikles, hvis kravene i § 11, stk. 1, nr. 1-4, og stk. 2 og 3, ikke kan opfyldes, og der må ikke gennemføres yderligere transaktioner; samtidig skal det undersøges, om der skal underrettes efter § 26. Men [§ 14, stk. 6](#) fritager advokater herfra:

Stk. 5 finder ikke anvendelse for advokater, når de fastslår en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg.

Finanstilsynet præciserer i [hvidvaskvejledningens afsnit om advokaters klientforhold](#) både begrundelsen og – afgørende – undtagelsens grænse:

Undtagelsen gælder ikke i disse tilfælde, fordi klientens ret til advokatbistand og retssikkerhed vejer tungere end hensynet til et tilstrækkeligt kundekendskab.

Det er dog ikke formålet med denne bestemmelse at undtage advokater fra at gennemføre kundekendskabsprocedurer. Advokaten har samme pligt til at forsøge at gennemføre kundekendskabsprocedurerne på anden vis og derved også udtømme alle muligheder for dette.

Dette er en hyppig fejlkilde. § 14, stk. 6, fritager advokaten fra *konsekvensen* (at måtte udtræde af sagen), ikke fra *pligten* (at gennemføre kundekendskab). En klient, der nægter at legitimere sig, skal ikke afvises af en forsvarsadvokat – men advokaten skal fortsat udtømme alle muligheder for at etablere kendskabet ad anden vej.

Spændingen mellem advokaters fortrolighed og indberetningspligter er også prøvet i EU-retten, om end på skatteområdet. EU-Domstolen fastslog i **C-694/20** ugyldigheden af en underretningspligt i DAC6 med henvisning til advokaters tavshedspligt, og præciserede i **C-432/23** beskyttelsen af juridisk rådgivning ved udveksling af skatteoplysninger. I **C-623/22** opretholdt Domstolen derimod DAC6's gyldighed i øvrigt. Afgørelserne illustrerer den afvejningsstruktur, som § 27 udmønter nationalt: fortrolighed om *juridisk rådgivning* nyder en kvalificeret beskyttelse, men beskyttelsen er ikke absolut og viger, når rådgivningsforholdet selv instrumentaliseres.

Nationalt understreges tavshedspligtens vægt af Højesterets kendelse i **BS-46/2015-HJR**, hvor en advokat blev fritaget for at afgive vidneforklaring i en dødsboskiftesag efter [retsplejeloven § 170, stk. 2](#), uanset at bobestyreren havde påvist et uforklaret formuesvind på flere millioner:

Højesteret finder, at sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet ikke berettiger til, at der afkræves forklaring af advokat Part 1. Højesteret har herved lagt særlig vægt på, at der er tale om advokatrådgivning i en sag af personlig karakter.

Advokatens almindelige tavshedspligt som selvstændigt normsæt behandles under [advokaters-tavshedspligt](#).

LOV

[Hvidvaskloven § 14, stk. 5, 6](#)
[Hvidvaskloven § 26, stk. 1](#)
[Hvidvaskloven § 27, stk. 1-4](#)
[Retsplejeloven § 170, stk. 2](#)

PRAKSIS	Højesteret · Advokat erstatningsansvarlig for medvirken til kreditorsvig ved overførsel fra klientkonto	04.02.2026
	Højesteret · Højesteret ændrer landsrettens kendelse: Advokat fritages for at afgive vidneforklaring i dødsboskiftesag	07.10.2015
	EU-Domstolen · Advokaters tavshedspligt og udveksling af skatteoplysninger: Beskyttelse af juridisk rådgivning under EU-retten	26.09.2024
	EU-Domstolen · Skatteundgåelse og indberetningspligt for grænseoverskridende ordninger (DAC6) – Gyldigheden af direktiv 2011/16/EU	29.07.2024
	EU-Domstolen · Advokaters tavshedspligt og indberetning af skatteordninger: EU-Domstolens afgørelse om ugyldighed af underretningspligt i DAC6	08.12.2022

§ 11 Underretningskanalen via Advokatsamfundets sekretariat – § 26, stk. 2, og årsrapporten i § 26 a

Hvor § 27 regulerer, *hvornår* advokaten ikke skal underrette, regulerer [§ 26, stk. 2](#), *hvordan* underretningen sker, når pligten består.

Hovedreglen i [§ 26, stk. 1](#) er, at forpligtede **omgående** skal underrette Hvidvasksekretariatet ved viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering – også ved mistanke opstået i forbindelse med en kundes forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde.

For advokater åbner stk. 2 en særlig kanal:

I tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan medlemmer af Advokatsamfundet underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Hvidvasksekretariatet.

Ordningen er en institutionel filtermekanisme, der hviler på et professionelt selvreguleringsprincip: advokaten underretter et organ inden for sin egen stand, som foretager en **selvstændig vurdering** af, om underretningspligten overhovedet består – og derved kan afvise at videresende en underretning, der er omfattet af retssikkerhedsundtagelsen i § 27. Kanalen er **fakultativ** ("kan"); advokaten kan vælge at underrette Hvidvasksekretariatet direkte.

To begrænsninger er indbygget. For det første skal sekretariatet videregive **omgående og uredigeret** – filtret er binært (videresend eller ej), ikke redaktionelt. For det andet regulerer § 26, stk. 3 berostillelsen særskilt for denne kanal:

Ved underretning efter stk. 2 skal transaktionen sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til Hvidvasksekretariatet eller har meddelt medlemmet, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet.

Advokaten må altså ikke gennemføre transaktionen, mens sekretariatets vurdering pågår – men berostillelsen ophører, så snart sekretariatet har meddelt, at underretningen ikke videresendes. Kan gennemførelsen ikke undlades, eller vil en undladelse skade efterforskningen, skal underretning i stedet indgives omgående *efter* gennemførelsen.

For transaktioner af **større eller særlig mistænkelig karakter** gælder efter § 26, stk. 4 en skærpet regel: transaktionen må ikke gennemføres, før der er underrettet **og** indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, som hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag træffer beslutning om beslaglæggelse. Samme skærpelse gælder efter stk. 6 ved terrorfinansiering. Efter § 26, stk. 7 har den registrerede ikke ret til indsigt i personoplysninger behandlet efter stk. 1 og 2 – indsigtsretten efter databeskyttelsesreglerne er suspenderet af hensyn til efterforskningen.

Som modvægt til den lukkede kanal er der indført en transparensforpligtelse. Efter [hvidvaskloven § 26 a](#) skal sekretariatet for Advokatsamfundet **årligt** offentliggøre en rapport med oplysninger om:

1. Antallet af modtagne indberetninger om mulige overtrædelser af loven.
2. Antallet af modtagne underretninger efter § 26, stk. 2, **og antallet af sådanne underretninger, som sekretariatet har sendt til Hvidvasksekretariatet.**
3. Antallet og indholdet af foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter § 64, stk. 2 med henblik på at overvåge, at loven overholdes – vedrørende kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings-, oplysnings- og opbevaringspligt.

Nr. 2 er den centrale kontrolmekanisme: ved at kræve offentliggørelse af **både** antallet af modtagne og antallet af videresendte underretninger, gøres sekretariatets filterfunktion målbar. Differencen mellem de to tal er det tal, der viser, hvor ofte standens eget organ vurderer, at underretningspligten ikke består.

LOV

[Hvidvaskloven § 26, stk. 1-4, 7](#)[Hvidvaskloven § 26a](#)[Hvidvaskloven § 27, stk. 1](#)

§ 38 b: reelle ejere på samlekliebankkontoen – tavshedspligtens gennembrud

§ 12

Den nyeste og retligt mest indgribende udvikling er [hvidvaskloven § 38 b](#), der løser et konkret dødvande mellem bankernes og advokaternes pligter.

Problemet. Når en advokats klient har midler stående på advokatens samlekklientbankkonto, skal pengeinstituttet efter hvidvaskloven indhente identitetsoplysninger på klienten som reel ejer af midlerne. Men advokaten er underlagt tavshedspligt efter [retsplejeloven § 129](#), jf. [straffeloven §§ 152-152 e](#). Som forarbejderne beskriver gældende ret:

Tavshedspligten gælder både, når advokaten yder bistand m.v., som er omfattet af hvidvaskloven, og når advokaten yder bistand m.v., som ikke er omfattet af hvidvaskloven. Tavshedspligten omfatter således f.eks. også oplysning om, at en klient i det hele taget har søgt bistand hos advokaten.

Når en advokats klient har midler stående på advokatens samlekklientbankkonto, kan advokaten således alene stille identifikationsoplysninger m.v. om klienten til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekklientbankkontoen føres, hvis advokaten enten har indhentet et samtykke fra klienten, eller ét af tilfældene omfattet af straffelovens § 152 e er opfyldt.

Banken skulle altså kende de reelle ejere – men advokaten måtte ikke sige det. § 38 b bryder dette dødvande ved lov.

Løsningen. Bestemmelsen pålægger tre kumulative pligter, der alle gælder **uanset om der ydes bistand omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13**:

- **Stk. 1 – indhentelse:** identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne.
- **Stk. 2 – kontrol:** rimelige foranstaltninger, så advokaten "med sikkerhed ved", hvem de reelle ejere er.
- **Stk. 3 – tilgængeliggørelse:** oplysningerne og kopi af dokumenter skal stilles til rådighed for pengeinstituttet **uden ugrundet ophold efter indbetalingen**. I særlige tilfælde kan det ske inden for rimelig tid, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet **skriftlig meddelelse** med angivelse af de forhold, der ligger til grund.

Forarbejderne fastlægger en stram tidsnorm:

Tilgængeliggørelse vil derfor ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kunne vente flere dage, men skal som udgangspunkt ske samme dag, som midlerne indbetales på kontoen for at sikre aktualitet i pengeinstituttets oversigt over reelle ejere af midler på advokatens samlekklientbankkonto.

En central afklaring vedrører **hvem der er reel ejer**, når en tredjemand indbetaler:

I de tilfælde, hvor betroede klientmidler bliver indsat på en samlekklientbankkonto af en anden end advokatens klient, f.eks. en modpart som opfølgning på et forlig eller en retsafgørelse eller en inkassodebitor som led i afvikling af skyldforhold, vil advokatens klient være at anse som den reelle ejer af midlerne. Derfor vil advokaten også efter den foreslåede bestemmelse skulle indhente og kontrollere advokatens klients identitetsoplysninger – og ikke den indbetalende tredjemands identitetsoplysninger.

Forarbejderne indeholder desuden en usædvanlig **advarsel til pengeinstitutterne** om ikke at overreagere:

Et pengeinstitut bør være påpasselig med at spærre for enkelte ind- og udbetalinger af midler på en advokats samlekklientbankkonto med henvisning til, at advokaten ikke inden for rimelig tid har stillet identitetsoplysninger og kontroldokumenter m.v. ... til rådighed for pengeinstituttet.

Begrundelsen er retssikkerhedsmæssig: samle klientbankkontoen anvendes bl.a. til indbetaling af **retsafgifter**, og retssager skal undertiden anlægges med meget kort varsel – eksempelvis samme dag, som advokaten modtager henvendelsen, i sager om midlertidige afgørelser om forbud og påbud efter [retsplejelovens kapitel 40](#), eller ved advokatskift i ankesager. En bankspærring kunne dermed reelt afskære adgangen til domstolene. Ved gentagne eller ubegrundede undladelser bør pengeinstituttet derimod overveje, om kontoen skal opsiges eller afvikles efter [§ 14, stk. 5](#) og [§ 15](#).

Bestemmelsens usædvanlige tilblivelse. § 38 b blev oprindeligt indsat ved § 4, nr. 3, i **lov nr. 712 af 20. juni 2025** på grundlag af [lovforslag nr. L 193 \(2024/25\)](#) med planlagt ikrafttræden 1. juli 2025 – jf. pkt. 2.37 i de almindelige bemærkninger. Inden ikrafttrædelsen blev bestemmelsen imidlertid nyaffattet i sin helhed ved § 13 i loven baseret på [lovforslag nr. L 12 \(2025/26\)](#) af 17. december 2025, samtidig med at den oprindelige bestemmelse blev ophævet. Forarbejderne forklarer fremgangsmåden:

I forhold til § 38 b i hvidvaskloven som affattet ved § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 er bestemmelsen uændret. Da § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 endnu ikke er trådt i kraft, er det for at justere i bemærkningerne til § 38 b nødvendigt at affatte bestemmelsen i sin helhed i dette lovforslags § 13 ...

Operationen havde alene til formål at ændre **bemærkningerne**, ikke lovteksten – nemlig for at præcisere, at når advokatens klient er en **juridisk person**, skal advokaten alene indhente oplysninger på den juridiske person selv (navn og cvr-nummer el.lign.), jf. [§ 11, stk. 1, nr. 1](#), og ikke gennemføre en fuld reel ejer-analyse bag selskabet. Kontrollen kan i så fald bestå i opslag i Det Centrale Virksomhedsregister, udskrifter fra SKAT eller et sammenskrevet selskabsresumé fra Erhvervsstyrelsen. Baggrunden er beskrevet i pkt. 2.15.2 i L 12's almindelige bemærkninger. Bestemmelsen trådte i kraft **1. januar 2026**.

Episoden er et lærestykke i, at forarbejder er en selvstændig retskilde: en lovgiver, der vil ændre bemærkningerne til en endnu ikke ikrafttrådt bestemmelse, må ophæve og gennemføre bestemmelsen på ny – ordlyden kan ikke bære den ønskede præcisering alene.

Hvidvaskloven er senest konsolideret pr. 21. april 2026, og der er ingen vedtagne, men ikke-konsoliderede ændringer af § 38 b.

LOV

Hvidvaskloven § 11, stk. 1

Hvidvaskloven § 14, stk. 5

Hvidvaskloven § 38b, stk. 1-3

Retsplejeloven § 129

Straffeloven § 152e

§ 13 Sanktionstrappen: fra irettesættelse over bøde til frakendelse og straf

Sanktioneringen af klientkonto- og hvidvaskbrud følger en trappe med fire trin, hvor overgangen mellem trinene styres af **grovhed** og **gentagelse**.

Trin 1-2: irettesættelse og bøde (§ 147 c, stk. 1). Advokatnævnet kan tildele irettesættelse eller pålægge bøde på indtil 300.000 kr., og ved tilsidesættelse "af særlig grov karakter" op til 600.000 kr. Praksis udnytter kun en brøkdel af rammen: 10.000 kr. for førstegangsovertrædelser (**2023-1915**), 20.000 kr. ved gentagelse (**2024-2207**) eller ved rene klientkontosvigt (**BS-1382/2017-VLR**).

Gentagelsesvirkningens mekanik er præciseret i Advokatnævnets kendelse af 20. april 2026 i **2025-1845**. Nævnet fastslog det generelle princip:

det er forseelsestidspunktet for den nye overtrædelse, der er afgørende for, om en tidligere kendelse har gentagelsesvirkning.

I sagen – hvor en principal ikke havde sikret sin advokatfuldmægtigs lovpligtige efteruddannelse, og hvor mankoen udgjorde samtlige 54 lektioner over en syvårig periode – måtte forholdet anses for begået ved efteruddannelsesperiodens udløb, hvilket lå inden for prøvetiden efter en tidligere kendelse. Bøden blev 20.000 kr. Advokaten havde argumenteret for, at et princip om at fordoble bødestørrelsen ved gentagne overtrædelser inden for 3 år ville være urimeligt og uproportionalt – nævnet afviste. Ved rene ordens- og compliancesvigt er der altså ingen "rabat" for, at forholdet ikke har skadet nogen konkret klient.

Trin 3: frakendelse (§ 147 c, stk. 3 og 8). Ved **grov eller oftere gentagen** overtrædelse kan Advokatnævnet frakende retten til at udføre sager eller forretninger af nærmere angiven karakter eller retten til at udøve advokatvirksomhed – betinget efter stk. 3 med prøvetid på op til 5 år, eller ubetinget efter stk. 8, hvis de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke fremover vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde. Frakendelse efter stk. 8 kan ske i et tidsrum fra 6 måneder til 5 år **eller indtil videre**. Nævnet kan efter stk. 5 midlertidigt frakende under sagens behandling ved begrundet mistanke og overhængende fare for fortsat grov overtrædelse.

Den centrale afgørelse på dette trin er Advokatnævnets kendelse af 4. marts 2026 i **2025-1685**, hvor en advokat blev **frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed** for en kumulation af tre forhold: mangelfulde hvidvaskprocedurer (jf. [hvidvaskloven § 10, stk. 1](#) og [§ 11](#)), **systematisk fejlagtig klientkontobogføring** (jf. [retsplejeloven § 127](#) og klientkontovedtægten, indbragt efter [§ 143, stk. 2](#)) og manglende efteruddannelse (jf. [§ 126, stk. 5](#)). Afgørelsen inddrager [§ 147 c, stk. 8](#), [§ 138](#) samt [straffeloven § 79](#) og [§ 89](#). **Kendelsen er den vigtigste nyere markering på området:** den viser, at det ikke kræver underslæb at miste beskikkelsen – vedvarende, systematiske compliancesvigt på tværs af klientkonto og hvidvask er tilstrækkeligt.

Domstolsprøvelsen efter [§ 147 e](#) bekræfter linjen. Retten i Holbæk stadfæstede i **BS-20068/2023-HOL** Advokatnævnets afgørelse om frakendelse af advokatbestalling **indtil videre**, og Københavns Byret frakendte i **BS-12694/2022-KBH** beskikkelsen i **et år** for misbrug af reglerne om omkostningsgodtgørelse i skattesager. Begge afgørelser bygger på [§ 147 c, stk. 8](#), jf. [§ 147 e, stk. 3](#), og inddrager straffeloven [§ 89](#).

Trin 4: straf og retlighedsfrakendelse ved dom. Egentligt misbrug af betroede klientmidler er en formueforbrydelse. Østre Landsret stadfæstede i **SS 18442/2012** en byretsdom over en advokat, der over en flerårig periode havde overført i alt 4,5 mio. kr. fra klienters deponeringskonti til egne private konti og anvendt midlerne til personligt forbrug og private investeringer. Forsvaret gjorde gældende, at advokaten oprindeligt havde til hensigt at tilbagebetale beløbene, at handlingerne skyldtes akutte økonomiske problemer snarere end systematisk planlægning, og at permanent frakendelse var uforholdsmæssig. Landsretten afviste:

Den langvarige og systematiske tilegnelse af betroede klientmidler over for en række forskellige klienter udgør et sådant fundamentalt brud på advokatens kerneforpligtelser, at en tidsubegrænset frakendelse af bestallingen anses for nødvendig.

Resultatet: **2 års ubetinget fængsel, permanent frakendelse** af retten til at udøve advokatvirksomhed og erstatningsansvar på 4.500.000 kr. med renter. Underslæbet blev henført under [straffeloven § 280](#), jf. [§ 286, stk. 2](#), om særlig grov karakter.

Rigsadvokatmeddelelsen om [forelæggelse og indberetning](#) fastlægger anklagemyndighedens praksis: tiltalepørgsmålet skal forelægges den relevante statsadvokat i sager mod advokater, hvor der er rejst sigtelse

for **uredeligt forhold**, og forelæggelsen skal indeholde indstilling om, hvorvidt der bør nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse efter [retsplejelovent § 138](#), jf. [straffeloven § 79](#) – helt eller delvist, på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre. Ved særlig alvorlig kriminalitet kan tillige nedlægges påstand om frakendelse af retten til erhvervsmæssigt at beskæftige sig med juridisk rådgivning efter [§ 79, stk. 2](#), eller begæres midlertidig udelukkelse efter [§ 79, stk. 4](#).

Endelig understreger Højesteret i **Sag 230/2014** den offentlighedsretlige konsekvens af, at kriminaliteten begås i advokatvirksomheden. Sagen angik ophævelse af navneforbud for en advokat tiltalt for medvirken til skyldnersvig af særlig grov beskaffenhed vedrørende ca. 95 mio. kr. samt falsk forklaring. Advokaten anførte, at offentliggørelse ville ødelægge hans advokatvirksomhed og forsørgelsesgrundlag, og at kriteriet om særligt betroet stilling kun burde gælde ved offentlige hverv. Højesteret stadfæstede byrettens ophævelse af navneforbuddet og lagde vægt på, at advokaten som følge af, at handlingerne ifølge anklageskriftet var begået i forbindelse med udøvelsen af advokatvirksomheden, indtog **en stilling, der er særligt betroet i forhold til offentligheden**, jf. [retsplejelovent § 31, stk. 3](#). Erhvervsmæssige konsekvenser kunne ikke alene begrunde opretholdelse.

LOV	Retsplejelovent § 31, stk. 3	Retsplejelovent § 138	Retsplejelovent § 147c, stk. 1, 3, 8
	Retsplejelovent § 147e, stk. 3	Straffeloven § 79	Straffeloven § 280
			Straffeloven § 286, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om ophævelse af navneforbud for advokat tiltalt for omfattende skyldnersvig 26.02.2015 Landsretten · Advokat idømt 20.000 kr. bøde for overtrædelse af klientkontoregler 31.08.2018 Landsretten · Advokat dømt for groft underslæb af klientmidler og permanent frakendelse af advokatbestalling 12.07.2012 Byretten · Frakendelse af advokatbesikkelse i et år for misbrug af regler om omkostningsgodtgørelse i skattesager 31.10.2025 Byretten · Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelse om frakendelse af advokatbestalling indtil videre 27.03.2024 Advokatnævnet · Advokat pålagt bøde for ikke at sikre advokatfuldmægtigs lovpligtige efteruddannelse 20.04.2026 Advokatnævnet · Advokat frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for mangelfulde hvidvaskprocedurer, systematisk fejlagtig klientkontobogføring og manglende efteruddannelse 04.03.2026 Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for manglende og forsinkede kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven 12.12.2024 Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for for sen kundekendskabsprocedure efter hvidvaskloven i ejendomshandler 29.01.2024		

§ 14 Sammenfatning: to spor, én fælles kerne

Klientkontoreglerne og hvidvaskpligterne fremstår ved første øjekast som to adskilte regelsæt med hver sin logik – det ene om advokatens egen økonomiforvaltning, det andet om samfundets kriminalitetsbekæmpelse. Praksis viser, at de konvergerer omkring to fælles principper.

1. Dokumentation er den retlige pligt – ikke blot beviset for den. På klientkontosporet kræver vedtægtens § 4, stk. 2, at overensstemmelsen kan dokumenteres, også når der ikke har været bevægelser, og § 5 kræver toårig opbevaring af afstemningsdokumentationen. På hvidvasksporet kræver [hvidvaskloven § 11, stk. 4](#), at advokaten kan **godtgøre over for tilsynet**, at kendskabet til klienten er tilstrækkeligt. Begge steder afviser praksis den indsigelse, at handlingen faktisk fandt sted: **BS-1382/2017-VLR** sanktionerede manglende afstemningsdokumentation som selvstændig overtrædelse, og Advokatnævnet afviste i **2024-2207** argumentet

om, at CVR-opslag automatisk blev foretaget af sagssystemet. Den udokumenterede efterlevelse er retligt en ikke-efterlevelse.

2. Advokatens viden om formålet er omdrejningspunktet ved de materielle brud. Hvor de formelle brud bedømmes objektivt, afgøres de alvorlige sager af, hvad advokaten vidste. Højesteret fastslog i **BS-18297/2025-HJR**, at pligten til at følge klientens instruks viger, når advokaten ved, at dispositionen har til formål at bringe midlerne i kreditorly – vedtægtens hævegrund i § 9, stk. 1, nr. 1, blev ikke en ansvarsfrihedsgrund, men kostede 16,65 mio. kr. i erstatning. Spejlbilledet findes i [hvidvaskloven § 27, stk. 4](#): retssikkerhedsundtagelsen bortfalder, hvis advokaten **ved eller burde vide**, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask. Modsat frifandt Retten i Lyngby i **BS-26819/2021-LYN** en advokat for erstatningsansvar ved udbetaling af klientmidler. Grænsen går ved viden – og "burde vide" betyder, at bevidst uvidenhed ikke beskytter.

Asymmetrien mellem sporene er værd at fastholde. Klientkontovedtægten gælder **al** advokatvirksomhed med betroede midler; hvidvasklovens kundekendskabskrav gælder kun bistand omfattet af [§ 1, stk. 1, nr. 13](#). Denne asymmetri er netop, hvad [§ 38 b](#) delvist ophæver på ét punkt: pligten til at indhente og tilgængeliggøre identitetsoplysninger om reelle ejere af midler på samlekliebankkontoen gælder **uanset** om bistanden er omfattet af nr. 13. Dermed er den første generelle identifikationspligt for advokater indført ad bagvejen – ikke som en kundekendskabspligt, men som en afledt konsekvens af, at pengene står i banken.

Sanktionsniveauet er lavt i kroner og højt i konsekvens. Bøderammen på 300.000 kr. – 600.000 kr. ved særlig grov karakter – udnyttes i praksis kun til 10.000-20.000 kr. Den reelle sanktion ligger andetsteds: i gentagelsesvirkningen, der efter **2025-1845** måles på forseelsestidspunktet og driver eskalationen; i offentliggørelsen med navn, som efter **BS-2339/2009-VLR** i sig selv gør disciplinærsagen til en sag af "særlig betydning" for advokaten; og i frakendelsen, som **2025-1685** viser kan udløses af kumulerede compliancesvigt uden noget underslæb. Først på det yderste trin – **SS 18442/2012** – møder man den ubetingede fængselsstraf og den permanente frakendelse.

Praktisk konsekvens for advokatvirksomheden: de tre kontrollag i vedtægtens §§ 3-5 og den rettidige kundekendskabsprocedure ved opdragets påtagelse er ikke administrative biopgaver, men de forhold, hvis fravær alene – uden tab, uden klage, uden klient der har lidt skade – udløser sanktion. Og hvor de svigter systematisk og samtidig, er beskikkelsen i spil.

LOV	Hvidvaskloven § 1, stk. 1	Hvidvaskloven § 11, stk. 4	Hvidvaskloven § 27, stk. 4
	Hvidvaskloven § 38b	Retsplejelovent § 147c, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Advokat erstatningsansvarlig for medvirken til kreditorsvig ved overførsel fra klientkonto		04.02.2026
	Landsretten · Advokat idømt 20.000 kr. bøde for overtrædelse af klientkontoregler		31.08.2018
	Landsretten · Advokat dømt for groft underslæb af klientmidler og permanent frakendelse af advokatbestalling		12.07.2012
	Landsretten · Prøvelse af Advokatnævnets kendelse vedrørende tilsidesættelse af god advokatskik		01.12.2009
	Byretten · Frifindelse i sag om erstatningsansvar for advokat ved udbetaling af klientmidler		30.01.2023
	Advokatnævnet · Advokat pålagt bøde for ikke at sikre advokatfuldmægtigs lovpligtige efteruddannelse		20.04.2026
	Advokatnævnet · Advokat frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for mangelfulde hvidvaskprocedurer, systematisk fejlagtig klientkontobogføring og manglende efteruddannelse		04.03.2026
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for manglende og forsinkede kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven		12.12.2024

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Hvidvaskloven § 1	stk. 1	Hvidvaskloven § 11	stk. 1
Hvidvaskloven § 26	stk. 2	Hvidvaskloven § 27	
Hvidvaskloven § 38b		Retsplejelovent § 127	
Retsplejelovent § 147c	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

22 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

5

04.02.2026	Advokat erstatningsansvarlig for medvirken til kreditorsvig ved overførsel fra klientkonto	18297-2025
01.09.2022	Højesterets dom om interessekonflikt og utilstrækkeligt konflikttjek ved uvildige advokatundersøgelser (Udbytteskat-sagen)	26376-2021- - hjr-og-26377-2021-hjr
15.03.2021	Udlæg i indestående på advokats klientkonto til dækning af skattegæld	65-2020
07.10.2015	Højesteret ændrer landsrettens kendelse: Advokat fritages for at afgive vidneforklaring i dødsboskiftesag	672-767
26.02.2015	Højesterets afgørelse om ophævelse af navneforbud for advokat tiltalt for omfattende skyldnersvig	Sag 230/2014

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

3

26.09.2024	Advokaters tavshedspligt og udveksling af skatteoplysninger: Beskyttelse af juridisk rådgivning under EU-retten	C-432/23
29.07.2024	Skatteundgåelse og indberetningspligt for grænseoverskridende ordninger (DAC6) – Gyldigheden af direktiv 2011/16/EU	C-623/22
08.12.2022	Advokaters tavshedspligt og indberetning af skatteordninger: EU-Domstolens afgørelse om ugyldighed af underrettningspligt i DAC6	C-694/20

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS

5

01.04.2025	Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelser om "klientfiskeri" og manglende efterlevelse af retskendelse	10425-12275
31.08.2018	Advokat idømt 20.000 kr. bøde for overtrædelse af klientkontoregler	925-1123
12.07.2012	Advokat dømt for groft underslæb af klientmidler og permanent frakendelse af advokatbestalling	SS 18442/2012
15.12.2009	Landsrettens dom i sag om påstået brud på god advokatskik	4945-5964
01.12.2009	Prøvelse af Advokatnævnets kendelse vedrørende tilsidesættelse af god advokatskik	281-322

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		3
31.10.2025	Frakendelse af advokatbesikkelse i et år for misbrug af regler om omkostningsgodtgørelse i skattesager	10396-12234
27.03.2024	Stadfæstelse af Advokatnævnets afgørelse om frakendelse af advokatbestalling indtil videre	5440-6523
30.01.2023	Frifindelse i sag om erstatningsansvar for advokat ved udbetaling af klientmidler	9417-10946
ADVOKATNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		6
20.04.2026	Advokat pålagt bøde for ikke at sikre advokatfuldmægtigs lovpligtige efteruddannelse	2025-1845
04.03.2026	Advokat frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for mangelfulde hvidvaskprocedurer, systematisk fejlagtig klientkontobogføring og manglende efteruddannelse	2025-1685
07.11.2025	Advokat pålagt bøde for manglende hvidvaskretningslinjer og forsinkede kundekendskabsprocedurer i ejendomshandler	2024-3518
12.12.2024	Advokat idømt bøde for manglende og forsinkede kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven	2024-2207
29.01.2024	Advokat idømt bøde for for sen kundekendskabsprocedure efter hvidvaskloven i ejendomshandler	2023-1915
27.04.2016	Advokat ansat i Advokatsamfundets sekretariat frifundet for klage over tilsidesættelse af god advokatskik – adfærd som led i tilsynsvirksomhed bedømt efter retsplejelovens § 126, stk. 4	2015-4740